ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

24. listopadu 2010 *

Ve věci C-40/10,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 263 SFEU, podaná 22. ledna 2010,

Evropská komise, zastoupená J. Currallem, G. Berscheidem a J.-P. Keppennem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

podporovaná

Evropským parlamentem, zastoupeným S. Seyr a A. Neergaardem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastník,

* Jednací jazyk: francouzština.

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bauerem, jako zmocněncem, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, avocat,

žalované,

podporovanou

Dánským královstvím, zastoupeným B. Weis Fogh, jako zmocněnkyní,

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou J. Möllerem a B. Kleinem, jako zmocněnci,

Řeckou republikou, zastoupenou A. Samoni-Rantou a S. Chala, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Litevskou republikou, zastoupenou D. Kriaučiūnasem a R. Krasuckaitė, jako zmocněnci,

Rakouskou republikou, zastoupenou E. Riedlem, jako zmocněncem,

Polskou republikou, zastoupenou M. Szpunarem, jako zmocněncem,

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným S. Behzadi-Spencer a L. Seeboruthem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci řízení,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský a T. von Danwitz (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: R. Şereş, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. října 2010,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Evropská komise domáhá toho, aby Soudní dvůr částečně zrušil nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, kterým se s účinkem od 1. července 2009 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody (Úř. věst. L 348, s. 10, dále jen „napadené nařízení“) z důvodu, že toto nařízení představuje porušení článku 65 služebního řádu úředníků Evropské unie stanoveného nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí dočasná opatření použitelná pro úředníky Komise (Úř. věst. L 56, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004 (Úř. věst. L 124; Zvl. vyd. 01/02, s. 103, s. 1; dále jen „služební řád“) a články 1 a 3 až 7 přílohy XI uvedeného služebního řádu v rozsahu, v němž nesprávně upravuje jednotlivé částky stanovené služebním řádem a zavádí nový právní základ umožňující přezkum napadeného nařízení.

Právní rámec

Služební řád

2 Článek 65 služebního řádu stanoví:

„1. Každý rok přezkoumá Rada odměnu úředníků a ostatních zaměstnanců Společenství. Toto přezkoumání se provádí v září s ohledem na společnou zprávu Komise založenou na společném indexu vypracovaném Statistickým úřadem Evropských společenství po dohodě s národními statistickými úřady členských států; index odráží situaci v každém členském státě k 1. červenci.

V průběhu tohoto přezkoumání Rada zváží, zda by odměna, jako součást hospodářské a sociální politiky Společenství, měla být upravena. Zejména se přihlédne k jakémukoli zvýšení platů ve veřejné službě a nutnosti přijmout nové zaměstnance.

2. V případě podstatné změny životních nákladů Rada rozhodne nejpozději do dvou měsíců o opatřeních k úpravě koeficientů a případně o tom, zda se uplatní zpětně.

3. Pro účely tohoto článku jedná Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 druhém pododstavci první odrážce Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství a v čl. 118 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii."

3 Článek 82 odst. 2 služebního řádu stanoví, že pokud Rada v souladu s čl. 65 odst. 1 rozhodne o zvýšení odměn, rozhodne současně o zvýšení důchodů.

4 Na základě článku 65a služebního řádu jsou prováděcí pravidla k článkům 64 a 65 stanovena v příloze XI služebního řádu.

5 Tato příloha XI, nadepsaná „Prováděcí pravidla k článkům 64 a 65 služebního řádu", obsahuje několik kapitol, přičemž předmětem první kapitoly tvořené články 1 až 3 je každoroční přezkoumání odměn podle čl. 65 odst. 1 služebního řádu, zatímco druhá kapitola se týká prozatímní úpravy odměn a důchodů podle čl. 65 odst. 2 služebního řádu. Tato druhá kapitola je tvořena články 4 až 7.

6 Kapitola 1 přílohy XI služebního řádu obsahuje oddíl 1, nadepsaný „Faktory pro stanovení ročních úprav". Článek 1, který se nachází v uvedeném oddíle ve svém odstavci 1 stanoví, že „[p]ro účely přezkoumání ve smyslu čl. 65 odst. 1 služebního řádu sestavuje Statistický úřad Evropských společenství, dále jen ‚Eurostat', každoročně do konce října zprávu o změnách životních nákladů v Bruselu, paritách kupní síly mezi Bruselem a některými místy v členských státech a o změnách kupní síly platů státních zaměstnanců v ústředních státních správách jednotlivých států". Odstavce 2 až 4

uvedeného článku obsahují upřesnění týkající se toho, jak má Eurostat ve spolupráci s členskými státy postupovat při výpočtu změny životních nákladů v Bruselu (bruselský mezinárodní index), změny životních nákladů mimo Brusel (parity kupní síly a implicitní indexy), jakož i změny kupní síly platů státních úředníků v ústředních státních správách osmi členských států (specifické ukazatele).

7 Článek 3 přílohy XI služebního řádu, který se nachází v oddíle 2 „Opatření pro roční úpravu odměn a důchodů“, stanoví:

„1. S účinkem od 1. července a v souladu s čl. 65 odst. 3 služebního řádu Rada před koncem každého roku rozhodne na návrh Komise a na základě kritérií stanovených v oddíle 1 této přílohy o úpravě odměn a důchodů.

2. Rozsah úpravy se zjistí násobením bruselského mezinárodního indexu specifickým ukazatelem. Úprava se vyjádří v čistých hodnotách jako jednotná procentní sazba.

3. Výše úpravy stanovená tímto způsobem se zařadí podle následující metody do tabulek základních platů uvedených v článku 66 služebního řádu a v příloze XIII služebního řádu a v článcích 20, 63 a 93 pracovního řádu ostatních zaměstnanců:

[...]

6. Orgány provedou odpovídající zpětné úpravy odměn a důchodů úředníků, bývalých úředníků a ostatních dotčených osob (nahoru i dolů) za období mezi dnem nabytí účinku a dnem vstupu v platnost rozhodnutí o příští úpravě.

Pokud tato zpětná úprava vyžaduje, aby byly přeplatky vráceny, může být vrácení přeplatků rozloženo na dobu nejvýše dvanácti měsíců ode dne vstupu v platnost rozhodnutí o příští roční úpravě."

8 Na základě čl. 4 odst. 1 přílohy XI služebního řádu „prozatímní úpravy odměn a důchodů ve smyslu čl. 65 odst. 2 služebního řádu, které nabývají účinku k 1. lednu, se provádějí v případě podstatné změny životních nákladů v období mezi červnem a prosincem […] a s patřičným přihlédnutím k předběžným odhadům změn kupní síly v průběhu referenčního období běžného roku."

9 Kapitola 5 přílohy XI služebního řádu je nadepsána „Doložka o výjimce". Je tvořena článkem 10, který stanoví:

„Pokud v rámci Společenství dojde k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace, které bylo zhodnoceno ve světle objektivních údajů poskytnutých pro tento účel Komisí, předloží Komise příslušné návrhy, o nichž Rada rozhodne v souladu s postupem stanoveným v článku 283 Smlouvy o ES."

10 Kapitola 7 uvedené přílohy, nadepsaná „Závěrečná ustanovení a doložka o přezkumu“, obsahuje článek 15, který uvádí:

„1. Ustanovení této přílohy se použijí od 1. července 2004 do 31. prosince 2012.

2. Na konci čtvrtého roku se přezkoumají, zejména z hlediska jejich rozpočtových dopadů. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu a případně návrh na změnu této přílohy prováděnou na základě článku 283 Smlouvy o ES.“

Napadené nařízení

11 Pro účely rozhodnutí Rady v souladu s článkem 3 přílohy XI služebního řádu před koncem roku 2009 o úpravě odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a ostatních zaměstnanců Evropských společenství Komise předložila dne 29. října 2009 návrh KOM(2009) 629 v konečném znění.

12 Dne 19. listopadu 2009 byl předložen pozměněný návrh nařízení [KOM(2009) 629 v konečném znění] v důsledku toho, že dva členské státy provedly opravy statistických údajů týkajících se referenčního období, které je třeba zohlednit při měření změn kupní síly, uvedeného v čl. 1 odst. 4 písm. a) přílohy XI služebního řádu.

13 Podle bodu 3.1 důvodové zprávy tohoto návrhu specifický ukazatel činil 2,8 %, bruselský mezinárodní index činil 0,9 % a navrhovaná úprava odměn a důchodů v Belgii a Lucembursku tedy činila 3,7 %, což se rovná součtu obou výše uvedených prvků. Na všechny částky vyjmenované v návrhu nařízení byla uplatněna sazba úpravy ve výši 3,7 %.

14 Napadené nařízení přebírá návrh Komise pouze částečně.

15 Podle prvního bodu odůvodnění tohoto návrhu, který přebírá stejné znění, jež je obsaženo v jediném bodě odůvodnění tohoto návrhu „[s] cílem zaručit úředníkům a ostatním zaměstnancům Unie stejný vývoj kupní síly jako státním úředníkům členských států je nutné upravit odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství podle přezkumu z roku 2009".

16 Druhý bod odůvodnění napadeného nařízení, který do něj doplnila Rada stanoví, že „Komisí navržená úprava odměn a důchodů by měla být s ohledem na finanční a hospodářskou krizi, coby součást hospodářské a sociální politiky Unie, pozměněna. Při vhodné příležitosti by situace měla být přezkoumána".

17 Články 2 a 4 až 17 napadeného nařízení uvádí nové částky odměn přijaté Radou na základě sazby úpravy ve výši 1,85 %, tj. částky, které nahradily částky navržené Komisí při použití vyrovnávací sazby ve výši 3,7 %.

18 Článek 18 napadeného nařízení, jemuž v návrhu Komise neodpovídá žádné ustanovení, stanoví:

„V případě potřeby se toto nařízení přezkoumá a Komise případně předloží návrh na jeho změnu, o němž Rada rozhodne kvalifikovanou většinou."

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

19 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené nařízení s výjimkou jeho článků 1, 3 a 19 a zachoval jeho účinky do doby, než Rada přijme nové nařízení, kterým budou správným způsobem uplatněny články 64 a 65 služebního řádu a jeho příloha XI, a

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

20 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl žalobu jako neopodstatněnou a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

21 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2010 byl Parlament připuštěn jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise.

22 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 4. května 2010 bylo povoleno vedlejší účastenství Dánského království, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Litevské republiky, Rakouské republiky, Polské republiky, jakož i Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na podporu návrhových žádání Rady.

23 Předseda Soudního dvora usnesením ze dne 30. června 2010 zamítl návrh Union Syndicale Luxembourg (odborový svaz Lucemburk) na vstup do řízení jako vedlejší účastník, jelikož podle čl. 40 druhého pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie není Union Syndicale Luxembourg jakožto právnická osoba založená podle lucemburského práva oprávněna vstoupit do řízení jako vedlejší účastník v dané věci.

24 Návrh Komise směřující k tomu, aby věc byla projednána ve zrychleném řízení, byl zamítnut usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 2010.

K žalobě

25 Komise se na podporu své žaloby dovolává dvou žalobních důvodů vycházejících z porušení služebního řádu a jeho přílohy XI prostřednictvím článků 2 a 4 až 17 napadeného nařízení na straně jedné a článku 18 tohoto nařízení na straně druhé.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 65 služebního řádu, jakož i článků 1 a 3 přílohy XI služebního řádu

Argumentace účastníků řízení

26 Prostřednictvím prvního žalobního důvodu Komise tvrdí, že Rada tím, že nahradila částky navrhované Komisí na základě sazby úpravy ve výši 3,7 % částkami na základě sazby ve výši 1,85 %, provedla nesprávnou úpravu různých částek odměn a důchodů stanovených služebním řádem a pracovním řádem ostatních zaměstnanců.

27 Sazba úpravy ve výši 1,85 %, která dosahuje přesně poloviny sazby vypočtené Komisí, nemůže vyplývat z použití faktorů zakotvených články 1 a 3 přílohy XI služebního řádu. Tato sazba byla podle Komise stanovena paušálně na základě obecných úvah týkajících se hospodářské situace existující v okamžiku přijetí napadeného nařízení.

28 Postup stanovený v článku 65 služebního řádu, jakož i v článcích 1 a 3 přílohy XI služebního řádu přitom zavádí metodu automatické úpravy, která podle Komise neponechává Radě žádný prostor pro uvážení s výjimkou možnosti zpochybnit předložená čísla. Roční úprava odměn netvoří legislativní akt, ale pouze prováděcí opatření spíše správní než normativní povahy.

29 Podle Komise již ze samotného znění článku 3 přílohy XI služebního řádu vyplývá, že Rada má v dané oblasti pouze přesně ohraničenou pravomoc. Na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, nemůže mít článek 65 služebního řádu před tímto článkem 3 přednost, neboť obě ustanovení jsou v hierarchii norem rovnocenná. Krom toho článek 10 přílohy XI služebního řádu by byl zbytečný, pokud by již článek 3 této přílohy přiznával Radě prostor pro uvážení, který by jí umožnil nad rámec skutečností definovaných v tomto článku 3 zohlednit takové skutečnosti, jaké nastaly mimo referenční období, jako jsou hospodářská nebo finanční situace existující v okamžiku přijetí nařízení o úpravě odměn.

30 Okolnost, že Rada má při přijímání nařízení o úpravě odměn a důchodů přesně ohraničenou pravomoc, bylo rovněž potvrzeno rozsudky ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada (81/72, Recueil, s. 575, body 9 a 10), jakož i ze dne 6. října 1982, Komise v. Rada (59/81, Recueil, s. 3329, body 23 až 25), vydanými v souvislosti se staršími verzemi

metody úpravy odměn, které stanovily méně přísný a podrobný právní rámec, než je právní rámec stanovený v současné příloze XI služebního řádu.

31 Komise zdůrazňuje, že automatická povaha metody úpravy zakotvená v příloze XI služebního řádu vyplývá z vůle samotné Rady, jež přijala v nařízení č. 723/2004 metodu navrženou Komisí za účelem vytvoření určité stability ve střednědobém výhledu a z důvodu existence několika skutečností, jež představují ústupky ve prospěch Rady. Komise v tomto ohledu poukazuje na zavedení „zvláštního odvodu" zatěžujícího odměny vyplácené Unií a zvýšení příspěvků do důchodového systému, opatření, jejichž účelem je snížení růstu mezd. Komise krom toho připomíná, že metoda roční úpravy stanovená v příloze XI služebního řádu může vést k pozitivním výsledkům stejně tak jako k výsledkům negativním. S přihlédnutím k těmto aspektům Rada tím, že přijala tuto metodu, souhlasila v zásadě se závazkem dodržovat po dobu platnosti přílohy XI služebního řádu – a sice osmi let – pravidla, která tato příloha stanoví.

32 Podle Komise je článek 10 přílohy XI služebního řádu jediným ustanovením, jež umožňuje zohlednit náhlé zhoršení hospodářské a sociální situace. Nicméně tento článek nebyl v dané věci použit.

33 Rada nemohla přeměnit návrh Komise vyhotovený na základě článku 3 přílohy XI služebního řádu v návrh, jehož právním základem by byl uvedený článek 10, který zakotvuje širokou posuzovací pravomoc ve prospěch Komise, pokud jde o otázku, zda je návrh podle tohoto ustanovení nezbytný. Mimoto Rada nezaslala formální výzvu Komisi, kterou by požadovala předložení návrhu založeném na článku 10 přílohy XI služebního řádu. Krom toho i předložení takového návrhu Komisí by se mohlo týkat pouze budoucích změn služebního řádu a nemohlo by Radu, která měla přesně

ohraničenou pravomoc, zprostit povinnosti vykonat pravomoc stanovenou v čl. 3 odst. 1 této přílohy pro změnu odměn a důchodů od 1. července 2009 před koncem roku 2009.

34 Krom toho s přihlédnutím k odkazu v článku 10 přílohy XI služebního řádu na článek 283 ES, nyní článek 336 SFEU, mohly podle Komise změnu metody úpravy odměn po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost provést pouze Parlament a Rada jednající v rámci řádného legislativního postupu. Údajná naléhavost nemůže Radě umožnit, aby tyto požadavky pominula. Rada tím, že v nařízení č. 723/2004 nestanovila alespoň prozatímní opatření, vědomě přijala „zdlouhavost" v případě uplatnění doložky o výjimce.

35 Nakonec Komise zdůrazňuje, že časový posun zohlednění celého finančního vývoje, jak negativního, tak pozitivního, je inherentní metodě stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu. Hospodářská krize tak bude zohledněna během roku 2010 tím, že referenční členské státy zahrnou v období mezi červencem 2009 a červnem 2010 důsledky této krize do odměn své vnitrostátní veřejné správy. Použití článku 10 této přílohy musí být proto vyhrazeno pro skutečně výjimečné a nepředvídatelné situace.

36 Nicméně Komise žádá Soudní dvůr, aby za účelem vyloučení jakéhokoliv nedostatku kontinuity v systému odměn a důchodů uplatnil čl. 264 druhý pododstavec SFEU tak, aby byly účinky zrušených ustanovení zachovány až do okamžiku, kdy Rada v rámci

plnění povinností vyplývajících z rozsudku, který bude vydán, přijme nové nařízení v souladu s návrhem Komise s účinností od 1. července 2009.

37 Parlament podporuje všechny žalobní důvody a návrhová žádání Komise. Zejména zdůrazňuje, že Rada tím, že přijala článek 3 přílohy XI služebního řádu, předem definovala pravidla výkonu své pravomoci na základě článku 65 služebního řádu, takže rozhodnutí týkající se ročních úprav odměn a důchodů není ničím jiným než naplňováním pravidel a kritérií upravených v uvedené příloze XI. Článek 65 odst. 3 služebního řádu musí být tedy vykládán jako ustanovení, které přiznává Radě s ohledem na tuto roční úpravu pouze výkonnou pravomoc. Použití článku 10 přílohy XI služebního řádu by předpokládalo iniciativu Komise a použití řádného legislativního postupu v souladu s článkem 336 SFEU. Tento postup přitom nebyl v projednávané věci použit.

38 Naproti tomu se Rada domnívá, že s ohledem na znění a obecnou systematiku článku 65 služebního řádu a jeho přílohy XI má stále prostor pro uvážení ohledně ročních úprav odměn a důchodů, i když nezpochybňuje, že výpočet roční úpravy předložený Komisí byl proveden správně na základě článku 1 této přílohy XI. Rada tvrdí, opírajíc se o výraz „zejména“ obsažený v uvedeném čl. 65 odst. 1, že příloha XI služebního řádu definuje podmínky použití určitých kritérií, která je nutné vzít v úvahu při přezkumu odměn a důchodů, ale že touto přílohou není dotčena možnost zohlednit i jiná kritéria.

39 I když Rada tím, že přijala přílohu XI služebního řádu, souhlasila v zásadě s tím, že bude po dobu platnosti této přílohy povinna dodržovat podmínky, které stanoví, nezřekla se veškerého prostoru pro uvážení při určování roční úpravy odměn a důchodů.

Rada totiž ani nezrušila článek 65 služebního řádu a nenahradila jej ustanoveními článku 3 přílohy XI služebního řádu, ani zcela nepřenesla svou rozhodovací pravomoc v dané oblasti na Komisi. Výklad článku 3 přílohy XI služebního řádu zastávaný Komisí, podle něhož tento článek stanoví automatický postup, zbavuje článek 65 služebního řádu veškerého užitečného účinku. V tomto ohledu je podle ní irelevantní, zda je rozhodnutí Rady o roční úpravě odměn a důchodů legislativním nebo správním aktem.

40 Krom toho Soudní dvůr ve svém výše uvedeném rozsudku ze dne 6. října 1982, Komise v. Rada, bod 32, a Soud prvního stupně Evropských společenství ve svých rozsudcích ze dne 7. prosince 1995, Abello a další v. Komise (T-544/93 a T-566/93, RecVS s. I-A-271 a II-815, bod 53); ze dne 8. listopadu 2000, Bareyt a další v. Komise (T-158/98, RecVS s. I-A-235 a II-1085, bod 57), jakož i ze dne 25. září 2002, Ajour a další v. Komise (T-201/00 a T-384/00, RecVS s. I-A-167 a II-885, bod 47), konstatovaly, že Rada má v oblasti roční úpravy odměn a důchodů prostor pro uvážení.

41 V každém případě má Rada tento prostor pro uvážení v případě takové zvláště závažné hospodářské krize, jako je krize, která nastala na konci roku 2008, přičemž její vznik ani rozsah nemohl nikdo v okamžiku přijetí nařízení č. 723/2004 předvídat. Nelze si představit, že se odpovědný zákonodárce zcela vzdá flexibility nezbytné v případě závažné hospodářské a sociální krize.

42 Tento prostor pro uvážení založený na článku 65 služebního řádu existuje podle Rady nezávisle na článku 10 přílohy XI služebního řádu. Použití posledně uvedeného článku sice umožňuje dospět k podobnému výsledku. Nicméně použití tohoto článku 10

by vyžadovalo postupovat složitějším způsobem, než jak je stanoveno v článku 3 přílohy XI služebního řádu pro roční úpravu odměn a důchodů, čímž je zdůrazněna skutečnost, že předmětem uvedeného článku 10 ani jeho cílem není nabízet náhradu za posuzovací pravomoc Rady vyplývající z článku 65 služebního řádu. Rada v tomto kontextu tvrdí, že také v rámci běžného legislativního procesu podle článku 336 SFEU může v souladu s čl. 294 odst. 9 SFEU změnit jednomyslně návrh Komise, i když Komise v tomto ohledu zaujme odmítavé stanovisko.

43 Krom toho předmět aktů, jež mohou být přijaty na základě článku 65 služebního řádu a článků 1 a 3 přílohy XI služebního řádu, jakož i předmět aktů, které mohou být přijaty na základě článku 10 uvedené přílohy XI, jsou pouze částečně totožné. Tento článek 10 má širší působnost, než je působnost ostatních ustanovení, neboť umožňuje nejen opravit úpravu odměn a důchodů vyplývající z „mechanického" použití metody, ale také ji nepoužít, upravit nebo ji zrušit legislativním aktem. V právu dochází často k částečnému překryvu právních základů.

44 Cílem zvýšení odměn a důchodů o 1,85 % stanoveného napadeným nařízením zachovat kupní sílu úředníků Unie vyrušením účinků inflace konstatované v Bruselu (0,9 %), zvýšení příspěvků úředníků do důchodového systému (0,4 %) a zvýšení speciálního odvodu (0,43 %). Zvýšení odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců Unie v ještě vyšší míře, než je zvýšení, které bylo přiznáno, může podle Rady pouze vyvolat nepochopení Unie u jejích občanů. Toto zvýšení by krom toho představovalo další zatížení rozpočtů členských států, které by se přidružilo k zatížením vyplývajícím ze zásahů vyžadovaných hospodářskou krizí. S ohledem na opatření přijatá

členskými státy ve vztahu k jejich vnitrostátním úředníkům v důsledku hospodářské krize, by nebylo dostatečné čekat, až se tato opatření odrazí na úrovni příští roční úpravy odměn úředníků Unie na konci roku 2010.

45 Co se týče článku 10 přílohy XI služebního řádu, Rada nejprve zpochybňuje tezi, podle níž se tento článek týká výlučně případného nahrazení „normální" metody roční úpravy odměn a důchodů jinou metodou použitelnou pouze v budoucnosti, takže použití tohoto článku 10 je při provádění této „normální" metody vyloučeno. Zejména okolnost, že uvedený článek 10 je nadepsán „Doložka o výjimce", podle Rady dokazuje, že umožňuje opravit roční úpravu v případě závažného a náhlého zhoršení hospodářské a sociální situace, aniž je „normální" metoda změněna do budoucnosti.

46 V projednávané věci byly podle Rady hmotněprávní podmínky použití článku 10 přílohy XI služebního řádu splněny. Během referenčního období musela totiž Unie čelit zvláště závažné hospodářské krizi vyvolané finanční krizí. Účinky této krize se projevovaly od druhé poloviny roku 2008 a byly zvláště závažné na začátku roku 2009. Nicméně tyto okolnosti nebyly v návrhu Komise zohledněny.

47 Navzdory povinnosti, kterou Komise má, a sice jednat z vlastní iniciativy, pokud existují indicie závažného a náhlého zhoršení hospodářské a sociální situace a popřípadě včas předložit příslušný návrh na základě článku 10 přílohy XI služebního řádu, Komise tento článek nepoužila. Během diskuzí uvnitř přípravných orgánů Rady předcházejícím přijetí napadeného nařízení byla možnost použití uvedeného článku 10 zmiňována. Komise přitom během dvou jednání, která se konala na konci listopadu

2009 a počátku prosince téhož roku, uvedla, že návrh na tomto právním základě nepředloží.

48 Rada tvrdí, že vzhledem k neexistenci návrhu Komise na základě článku 10 přílohy XI služebního řádu nemohla tento článek použít. Rada neměla tudíž jinou možnost než uplatnit prostor pro uvážení, který má na základě článku 65 služebního řádu pro přijetí napadeného nařízení ve stanovených lhůtách. Soudní dvůr již několikrát uznal, že „výjimečné a nepředvídatelné situace" mohou s sebou přinášet řešení *ad hoc,* aby Unie mohla jednat a převzít svou odpovědnost, k čemuž v projednávané věci bezpochyby došlo. V každém případě, i kdyby Komise v průběhu prosince roku 2009 předložila návrh na základě článku 10 přílohy XI služebního řádu, nebylo by možné takový návrh vzhledem k obtížnosti postupu stanoveného v tomto článku před koncem roku přijmout.

49 I když dánská, německá, litevská a polská vláda, jakož i vláda Spojeného království sdílí žalobní důvody a návrhová žádání předložená Radou, činí několik upřesnění.

50 Ze znění článku 65 služebního řádu a článku 10 přílohy XI služebního řádu, jakož i judikatury Soudního dvora a Tribunálu podle nich vyplývá, že Rada má posuzovací pravomoc ve vztahu k ročním úpravám odměn a důchodů, a zejména ve vztahu k okolnostem, které je třeba v rámci této úpravy vzít v úvahu. Zejména článek 65 služebního řádu a příloha XI služebního řádu neposkytují na jedné straně taxativní výčet faktorů, jež může Rada platně vzít v úvahu a na druhé straně faktorů, které Rada musí uplatnit.

51 Podle institucionální rovnováhy Unie není Rada pouhým „výkonným orgánem“ Komise. Rada není v zásadě povinná přijmout návrh legislativního aktu pocházejícího od Komise bez jakéhokoliv pozměňovacího návrhu, ale může jej jednomyslně změnit s účastí či bez účasti Parlamentu v závislosti na konkrétním postupu. Jedinou povinností, kterou má, je neodklonit se od předmětu a účelu návrhu. Tato povinnost byla přitom v projednávané věci splněna. Krom toho i v případě přenesení výkonné pravomoci na Komisi, by měla Rada v řadě situací možnost zabránit legislativnímu aktu navrhovanému Komisí. Ze znění článku 3 přílohy XI služebního řádu jasně nevyplývá, že přiznává Radě pravomoc pouhého „potvrzení“ návrhu Komise.

52 Podle výkladu článku 10 přílohy XI služebního řádu zastávaného Komisí, může Komise zcela zabránit použití této doložky o výjimce a zbavit toto ustanovení jakéhokoliv užitečného účinku.

Závěry Soudního dvora

53 První žalobní důvod, který vychází z porušení článku 65 služebního řádu, jakož i článků 1 a 3 přílohy XI služebního řádu články 2 a 4 až 17 napadeného nařízení, nastoluje otázku, zda a případně v jakém rozsahu má Rada prostor pro uvážení, který jí umožňuje odklonit se od návrhu Komise týkajícího se roční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců Unie s odvoláním na závažnou hospodářskou

krizi, aniž byl zpochybněn soulad čísel předložených Komisí v jejím návrhu na úpravu odměn a důchodů s požadavky článků 1 a 3 přílohy XI. služebního řádu.

54 Článek 65 služebního řádu stanoví základní pravidlo týkající se ročního přezkumu a případné úpravy odměn úředníků a jiných zaměstnanců Unie, úpravy, která se na základě čl. 82 odst. 2 služebního řádu uplatní rovněž na dosažené důchody. Odstavec 1 uvedeného článku 65 stanoví, že Rada každý rok přezkoumá odměnu úředníků a ostatních zaměstnanců Unie. V průběhu tohoto přezkoumání Rada zváží, zda by odměna jako součást hospodářské a sociální politiky Společenství měla být upravena. Zejména se přihlédne k jakémukoli zvýšení platů ve veřejné službě a nutnosti přijmout nové zaměstnance.

55 Ze znění čl. 65 odst. 1 služebního řádu vyplývá, že toto ustanovení přiznává Radě posuzovací pravomoc v rámci ročního přezkumu odměn (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada, body 7 a 11, jakož i ze dne 6. října 1982, Komise v. Rada, body 20 až 22 a 32).

56 Nicméně v souladu s článkem 65a služebního řádu jsou prováděcí pravidla k uvedenému článku definována v příloze XI služebního řádu.

57 Článek 3 této přílohy, který se týká „Opatření pro roční úpravu odměn a důchodů" ve svém odstavci 1 stanoví, že s účinkem od 1. července Rada před koncem každého roku rozhodne na návrh Komise a na základě kritérií stanovených v oddíle 1 této přílohy o úpravě odměn a důchodů. Podle čl. 3 odst. 2 se rozsah úpravy zjistí násobením

bruselského mezinárodního indexu specifickým ukazatelem a úprava se vyjádří v čistých hodnotách jako jednotná procentní sazba. Konečně čl. 3 odst. 3 přílohy XI služebního řádu stanoví, že výše úpravy stanovená tímto způsobem se zařadí podle následující metody do tabulek základních platů uvedených v určitých ustanoveních služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

58 Z toho vyplývá, že podle znění a systematiky ustanovení uvedených v předcházejícím bodě článek 3 přílohy XI služebního řádu taxativně definuje kritéria upravující roční úpravu odměn.

59 Pro určení toho, zda Rada může na základě článku 65 služebního řádu v tomto rámci zohlednit rovněž jiné okolnosti, a zejména skutečnost, že nastala závažná hospodářská krize, je třeba zkoumat vztah mezi těmito dvěma ustanoveními.

– Ke vztahu mezi článkem 65 služebního řádu a článkem 3 přílohy XI služebního řádu

60 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že funkcí přílohy XI služebního řádu je podle článku 65a služebního řádu stanovení prováděcích pravidel k článkům 64 a 65 služebního řádu.

61 Zadruhé je třeba vzít v úvahu skutečnost, že tato příloha a zejména její článek 3 mají stejnou právní hodnotu jako články služebního řádu, a tudíž článek 65 služebního řádu. Článek 65 služebního řádu a příloha XI služebního řádu, jež jsou obsaženy v témže aktu, který má povahu nařízení, jsou tedy v hierarchii norem rovnocenné.

62 Jak přijetí služebního řádu, tak všechny jeho změny, a zejména vložení přílohy XI byly provedeny prostřednictvím nařízení, aktu, který je podle čl. 288 druhého pododstavce SFEU v celém svém rozsahu závazný. Soudní dvůr již rozhodl, že pokud jde o ustanovení přílohy VIII služebního řádu, služební řád stanovený nařízením č. 259/68 má všechny charakteristiky definované v čl. 189 druhém pododstavci Smlouvy o EHS (kterému v současnosti odpovídá čl. 288 druhý pododstavec SFEU) a je závazný v celém svém rozsahu (viz rozsudek ze dne 20. října 1981, Komise v. Belgie, 137/80, Recueil, s. 2393, bod 7).

63 Zatřetí z pohledu geneze přílohy XI služebního řádu je platná verze této přílohy výsledkem souvislého vývoje, který začal během roku 1972. Tento vývoj je charakterizován stále podrobnějším a závaznějším rámcem metody roční úpravy odměn, co se týče jak formy použitého právního aktu, tak jeho obsahu.

64 Jak totiž vyplývá z výše uvedeného rozsudku ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada (body 3 a 4); rozsudku ze dne 26. června 1975, Komise v. Rada (70/74, Recueil, s. 795, bod 7), jakož i z výše uvedeného rozsudku ze dne 6. října 1982, Komise v. Rada (bod 8), Rada se v průběhu roku 1972 rozhodla uplatnit systém úpravy odměn za použití dvou určitých indikátorů a odchylně od automatického použití aritmetického průměru dvou stanovených indikátorů, a to nejprve na zkoušku po dobu tří let. S ohledem na tento přístup Soudní dvůr rozhodl, že tímto rozhodnutím Rada, rozhodujíc v rámci svých pravomocí, které jí přiznává článek 65 služebního řádu v oblasti

odměn zaměstnanců, splnila povinnosti, které se po dobu trvání období, jež sama stanovila, zavázala plnit (viz výše uvedené rozsudky ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada, body 8 a 9; ze dne 26. června 1975, Komise v. Rada, body 20 až 22, jakož i ze dne 6. října 1982, Komise v. Rada, bod 8).

65 Jak vyplývá z výše uvedeného rozsudku ze dne 6. října 1982, Rada v. Komise (body 9 až 13), Rada přijala během roku 1976 novou metodu úpravy odměn. Poté byla rozhodnutím Rady 81/1061/Euratom, ESUO, EHS ze dne 15. prosince 1981, kterým se mění způsob úpravy odměn úředníků a ostatních zaměstnanců Společenství *(neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 386, s. 6), stanovena jiná metoda úpravy odměn na období deseti let.

66 Nakonec Rada zavedla metodu úpravy odměn v samotném služebním řádu tím, že nařízením Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 3830/91 ze dne 19. prosince 1991, kterým se mění služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců těchto Společenství o pravidlech úpravy odměn (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 361, s. 1) do něj vložila přílohu XI pro období od 1. července 1991 do 30. června 2001. Předtím, než byla přijata aktuální verze této přílohy, nařízením č. 723/2004 na období osmi let, byla doba platnosti přílohy XI služebního řádu ve znění vyplývajícím z nařízení č. 3830/91 již dvakrát prodloužena, a to v prosinci 2000 a v prosinci 2003.

67 S ohledem na předcházející úvahy je třeba učinit závěr, že i když Rada nezměnila znění článku 65 služebního řádu, přijetím přílohy XI služebního řádu přijala ustanovení k provedení tohoto článku. Všeobecné údaje obsažené v uvedeném článku jsou

upřesněny v článku 3 přílohy XI služebního řádu, kterým Rada stanoví pro určitý počet let konkrétní pravidla postupu stanoveného v článku 65 služebního řádu, zejména kritéria upravující taxativně roční úpravu odměn.

68 Tento rámec, který omezuje posuzovací pravomoc Rady vyplývající z článku 65 služebního řádu, je odůvodněn zejména s ohledem na cíle spočívající v zajištění určité stability ve střednědobém výhledu a vyloučení opakujících se diskuzí a obtíží zejména mezi organizacemi zastupujícími zaměstnance a dotyčnými orgány ohledně otázky, zda a v jaké míře je úprava odůvodněná nebo nezbytná (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada, bod 2). V tomto ohledu již první bod odůvodnění rozhodnutí 81/1061, jakož i druhý a třetí bod odůvodnění nařízení č. 3830/91 uváděly, že účelem uvedeného rámce posuzovací pravomoci Rady bylo zachování harmonických vztahů mezi evropskými orgány a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci.

69 Pro dosažení uvedeného cíle je přitom nezbytné, aby se Rada přizpůsobila kritériím stanoveným v článku 3 přílohy XI služebního řádu.

70 Krom toho mechanizmus úpravy stanovený v tomto článku 3 je založen především na myšlence vývoje platů na úrovni Unie, byť s určitým časovým posunem, ke kterému došlo mezi červencem předcházejícího roku a červencem běžného roku v referenčních členských státech a který odráží rozhodnutí týkající se odměn úředníků přijatá orgány uvedených členských států s ohledem na převládající hospodářskou situaci během uvedeného období. Krom toho kritéria stanovená v uvedeném článku 3

mohou vést, jak vyplývá zejména z odstavce 6 tohoto článku, jak k pozitivním, tak negativním výsledkům.

71 Z toho vyplývá, že Rada tím, že přijala přílohu XI služebního řádu, se na základě autonomního rozhodnutí zavázala dodržovat po dobu platnosti této přílohy při výkonu své posuzovací pravomoci vyplývající z článku 65 služebního řádu kritéria stanovená taxativně v článku 3 uvedené přílohy. Úvahy Soudního dvora ve výše uvedených rozsudcích ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada (bod 9), a ze dne 26. června 1975, Komise v. Rada (bod 20 až 22) se použijí *mutatis mutandis* na nařízení, kterým se stanoví příloha XI služebního řádu, jež Rada přijala v souladu s článkem 65a služebního řádu. Za těchto podmínek se Rada nemůže dovolávat v rámci uvedeného článku 3 prostoru pro uvážení, který přesahuje rámec kritérií stanovených v tomto posledně uvedeném článku.

72 Rada se tudíž nemůže v rámci přezkumu ročních odměn opírat o posuzovací pravomoc přiznanou článkem 65 služebního řádu s cílem odklonit se od metody stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu a zohlednit jiná kritéria, než jsou kritéria stanovená v uvedeném článku 3.

– K možnosti zohlednění závažné hospodářské krize

73 Pokud jde o možnost zohlednění závažné hospodářské krize v rámci přezkumu ročních odměn, které se dovolává Rada a členské státy, jež jsou vedlejšími účastníky, je třeba připomenout, že podle článku 10 přílohy XI služebního řádu „pokud v rámci

Společenství dojde k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace, které bylo zhodnoceno ve světle objektivních údajů poskytnutých pro tento účel Komisí, předloží Komise příslušné návrhy, o nichž Rada rozhodne v souladu s postupem stanoveným v článku 283 Smlouvy o ES“.

74 Tento článek umožňuje ve výjimečných situacích odklon *ad hoc* od metody stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu, aniž je však tato metoda pro následující roky změněna nebo zrušena. Článek 10 přílohy XI služebního řádu se totiž nachází v kapitole 5 této přílohy, nadepsané „Doložka o výjimce“. Naproti tomu změna ustanovení přílohy XI služebního řádu je upravena v kapitole 7 uvedené přílohy, nadepsané „Závěrečné ustanovení a doložka o přezkumu“, tj. kapitoly, která obsahuje pouze jediný článek, a sice článek 15. Tento článek 15 stanoví dobu platnosti ustanovení stanovených v příloze XI služebního řádu a pravidla týkající se přezkumu těchto ustanovení na konci čtvrtého roku, jež zohlední zejména rozpočtové dopady výše uvedených ustanovení. Uvádí rovněž možnost změny této přílohy prováděné na základě článku 283 Smlouvy o ES.

75 Krom toho cílem článku 10 přílohy XI služebního řádu je podle jeho znění umožnit orgánům, aby čelily nenadálým událostem, které vyžadují spíše reakci *ad hoc* než úplnou změnu „normální“ metody úpravy odměn. Konečně Komise měla ve své zprávě ze dne 27. června 1994 o použitelnosti doložky o výjimce [SEK(94) 1027 v konečném znění, II.3, s. 5 a 6] za to, že tato doložka umožňuje zohlednit důsledky vážného a zároveň náhlého zhoršení hospodářské a sociální situace v případě, že by na základě „normální“ metody nebyly odměny úředníků upraveny s dostatečnou rychlostí.

76 Příloha XI služebního řádu proto stanoví specifický postup úpravy odměn v případě závažné hospodářské krize.

77 Za účelem zabránění tomu, aby příloha XI služebního řádu, a zejména články 3 a 10 této přílohy, (viz obdobně výše uvedený rozsudek ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada, bod 13) nebyla zbavena svého účinku a vzhledem k neexistenci jiných ustanovení této přílohy, jež by upravovala případný vliv hospodářské krize na úpravu odměn, je třeba učinit závěr, že během doby používání uvedené přílohy je postup stanovený v jejím článku 10 jedinou možností, jak zohlednit hospodářskou krizi v rámci úpravy odměn, a odklonit se tudíž od použití kritérií stanovených v čl. 3 odst. 2 uvedené přílohy.

78 Tento závěr nemůže být zpochybněn skutečností, že použití článku 10 přílohy XI služebního řádu závisí na návrhu Komise. Zejména z čl. 17 odst. 2 SEU vyplývá, že je toto v souladu s institucionální rovnováhou stanovenou Smlouvami, které pro legislativní postupy v zásadě přiznávají monopol na předkládání návrhů Komisi.

79 Článek 10 přílohy XI služebního řádu stanoví, že pokud dojde k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace, „předloží" Komise příslušné návrhy. S přihlédnutím k jasnému znění tohoto článku nelze mít za to, že je výkon pravomoci přiznané Komisi uvedeným článkem 10 pouhou možností tohoto orgánu.

80 Komise navíc musí respektovat povinnost loajální spolupráce mezi orgány uznanou judikaturou (viz zejména rozsudky ze dne 27. září 1988, Řecko v. Rada, 204/86, Recueil, s. 5323, bod 16, a ze dne 10. prosince 2002, Komise v. Rada, C-29/99, Recueil, s. I-11221, bod 69), a od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost výslovně zakotvené v čl. 13 odst. 2 druhé větě SEU. Konečně, jak vyplývá z článku 241 SFEU, může Rada požádat Komisi, aby provedla průzkumy, které Rada pokládá za potřebné k dosažení společných cílů, a aby jí předložila veškeré vhodné návrhy. Rada přitom Komisi před přijetím napadeného nařízení, na rozdíl od roku 1994 [viz zpráva Komise SEK(94) 1027 v konečném znění, ze dne 27. června 1994, I, s. 3], nezaslala žádnou formální žádost, kterou by ji vyzvala ke splnění jejích povinností vyplývajících z článku 10 přílohy XI služebního řádu.

81 Skutečnost, že postup stanovený v článku 10 přílohy XI služebního řádu je obtížnější než postup stanovený v článku 3 této přílohy, zejména z důvodu účasti Parlamentu od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, nemůže zbavit Radu povinnosti dodržovat pravidla stanovená v uvedené příloze. V tomto ohledu je třeba uvést, že sama Rada připouští, že i složité postupy zahrnující více orgánů mohou být provedeny v kratších lhůtách, pokud existuje politická vůle dospět rychle k výsledku. Tato možnost vyplývá zejména ze způsobů, jak zrychlit postup na straně Parlamentu, upravených v čl. 229 druhé odrážce SFEU, jakož i čl. 134 odst. 4 druhého pododstavce, článků 142 a 144 jednacího řádu Evropského parlamentu.

82 Krom toho, pokud jde o situaci existující během přijímání napadeného nařízení, je třeba připomenout, že podle argumentace Rady byly důsledky hospodářské krize postřehnutelné již během referenčního období, které skončilo v červenci roku 2009.

Rada tak mohla jednat již během léta roku 2009 za účelem předložení návrhu na základě článku 10 přílohy XI služebního řádu.

83 Z výše uvedeného vyplývá, že Rada nemá prostor pro uvážení, který by jí bez použití postupu stanoveného v článku 10 přílohy XI služebního řádu umožňoval rozhodnout z důvodu hospodářské krize o úpravě odměn odlišné od úpravy navrhované Komisí a následně ji stanovit, tak jak to učinila v článcích 2 a 4 až 17 napadeného nařízení, pouze na základě článku 3 uvedené přílohy.

84 Články 2 a 4 až 17 napadeného nařízení musejí být proto zrušeny.

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 65 služebního řádu a článků 3 až 7 přílohy XI služebního řádu

Argumentace účastníků řízení

85 V rámci svého druhého žalobního důvodu Komise tvrdí, že článek 18 napadeného nařízení porušuje článek 65 služebního řádu a články 3 až 7 přílohy XI služebního řádu tím, že vytváří nový právní základ umožňující přezkum napadeného nařízení, a tudíž možnost prozatímní úpravy odměn.

86 Článek 65 služebního řádu totiž stanoví výlučně roční období pro úpravu odměn. Možnost prozatímní úpravy odměn, stanovená v článcích 4 až 7 přílohy XI služebního řádu předpokládá podstatnou změnu životních nákladů mezi měsíci červen a prosinec a krom toho předložení návrhu Komise. Rada přitom Komisi k předložení návrhu v tomto smyslu nevyzvala a Komise takový návrh každopádně nepředložila. Samotná Rada nemůže přehlížet procesní požadavky článku 10 přílohy XI služebního řádu, zejména pak nezbytnost předložení návrhu Komise a účast Parlamentu na legislativním procesu.

87 Zrušení článků 2 a 4 až 17 napadeného nařízení by podle Komise v každém případě učinilo doložku o přezkumu obsaženou v článku 18 tohoto nařízení bezpředmětnou.

88 Parlament dodává, že článek 290 SFEU Radě neumožňuje, aby si vyhradila pravomoci v prováděcím aktu a že články 64 a 65 služebního řádu, jakož i jeho příloha XI neposkytují žádný právní základ pro takovou doložku o přezkumu.

89 Rada tvrdí, že druhý žalobní důvod souvisí s prvním žalobním důvodem a s tezí Komise, podle které se Rada tím, že přijala přílohu XI služebního řádu, vzdala veškeré posuzovací pravomoci. Článek 18 napadeného nařízení nemůže být v rozporu s články 4 až 7 přílohy XI služebního řádu, neboť tyto články se nevztahují na stejnou situaci. Uvedený článek 18 totiž stanoví možnost přezkoumat na návrh Komise výši úpravy odměn a důchodů, která je stanovena v napadeném nařízení, s přihlédnutím

k vývoji hospodářské a finanční krize a hospodářské a sociální politiky Unie, a to na základě flexibility, která je výslovně zakotvena ve služebním řádu.

Závěry Soudního dvora

90 Druhý žalobní důvod Komise je vyvozován z porušení článku 65 služebního řádu a článků 3 až 7 přílohy XI služebního řádu článkem 18 napadeného nařízení, který stanoví možnost přezkumu napadeného nařízení. Návrh Komise však s takovou možností nepočítal.

91 Co se týče odměn, čl. 65 odst. 1 služebního řádu stanoví pouze roční přezkum odměn. Naproti tomu, pokud jde o opravné koeficienty, odstavec 2 tohoto článku umožňuje přijmout prozatímní opatření k úpravě těchto opravných koeficientů v případě podstatné změny životních nákladů. Články 1 až 3 přílohy XI služebního řádu upřesňují pravidla ročního přezkumu odměn a články 4 až 7 této přílohy stanoví podrobnější pravidla pro prozatímní úpravy opravných koeficientů.

92 Žádné z uvedených ustanovení nestanoví možnost stanovit v rámci ročního přezkumu odměn nová pravidla umožňující přezkum těchto odměn, ani upravit odměny mimo roční úpravu podle čl. 65 odst. 1 služebního řádu a články 1 až 3 přílohy XI služebního řádu. Tato ustanovení neumožňují odklon od prozatímní úpravy opravných koeficientů stanovené v čl. 65 odst. 2 služebního řádu a článcích 4 až 7 uvedené přílohy XI.

93 Článek 18 napadeného nařízení byl tudíž přijat v rozporu s článkem 65 služebního řádu a články 3 až 7 jeho přílohy XI, takže musí být rovněž zrušen.

94 Z výše uvedeného vyplývá, že článek 2 a články 4 až 18 napadeného nařízení musí být zrušeny.

95 Nicméně za účelem vyloučení jakéhokoliv nedostatku kontinuity v systému odměn je třeba uplatnit čl. 264 druhý pododstavec SFEU a zachovat účinky zrušených ustanovení napadeného nařízení o úpravě odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců Unie od 1. července 2009, a sice článek 2 a články 4 až 17 napadeného nařízení, a to do vstupu nového nařízení přijatého Radou za účelem zajištění splnění povinností vyplývajících z tohoto rozsudku v platnost.

K nákladům řízení

96 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení. V souladu s odst. 4 prvním pododstavcem téhož článku nesou členské státy a orgány vystupující jako vedlejší účastníci ve sporu vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Článek 2 a články 4 až 18 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, kterým se s účinkem od 1. července 2009 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody, se zrušují.

2) Účinky článku 2 a článků 4 až 17 napadeného nařízení jsou zachovány do vstupu v platnost nového nařízení přijatého Radou za účelem zajištění splnění povinností vyplývajících z tohoto rozsudku.

3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

4) Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Litevská republika, Rakouská republika, Polská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jakož i Evropský parlament ponesou vlastní náklady řízení.

Podpisy.